

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Zenophantæ et Callidemidæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

Expositio, quod plerique senes iunioribus
superuivant.

Accusat Parcas iuuenis, quod mortuus ante
Sit, quam g. bbofus Tueritus ille senex.
Huius opum cupidi praecidit stamina Clotho:
Possibile est iuuenes ergo perire breui.

IVSTVM NE hoc.] *Proposio à rei indignitate. Iustiffi-
mum quidē.]* δὲ πῶς εἰσὶν cum assueuatione. Nam & si ipse.]
Ratio ex comparatione. Nōne opus fuerat.] Regevit ab
a quo. Cūm senex sit.] ἢ λόγος ἀποσοστικῆ. Nouas, ὁ Ter-
psio.] μετῴστος. Proinde hanc.] πῶς ἔγωγε ἤγ' ἀπίστα.
Deccebat enim.] αἰτιολογία, ἢ ἦσις. Haudquaquam.] ἢ ἀγ-
sis. Qui senectute decrepuit.] ἢ ἡλικία φη' senis decrepiti.
Et contrā mori.] ἀπίστος. Nam hoc perinde.] ἢ κατα-
σκαδὴ ἢ ἰσχυροῦς. At fateri.] *Altera pars. Nunc verō.]*
Conclusiuncula. Prouerbio dici solet.] παρομοία. Ve-
rūm & vos.] ἀνασκὰ ἢ expositulationis sine querelae. Quod
reb. alienis.] ἢ ἀπίστος ἢ ἰσχυροῦς. Nam quanto vos magis.]
ἢ αἰτιολογία. Etenim nouam quandam.] ἢ κατασκαδὴ. Atq;
ex ijs.] ἐπιβεβαιώσις. Omnia haec vera.] *Confessio. Quan-
tum enim.]* Ratio per ἀφήγησιν. Ac quoties.] Thucritū calli-
didas. Perinde atque.] ἢ ἡλικίᾳ. Vt ne ij qui amore.] πῶς
σεαχθούσιν. Plerumque.] ὁ λογισμὸς. ἢ τελικὸν αἰτίον. Ea que
etiam.] πῶς εἰσὶν Ille autē deglutito.] *Redit ad Thucritū.*
Euge, ὁ Thucrite.] ἢ ἀρχαίᾳ. Hoc quidem, ὁ Pluto.] ἢ
δῖος. Boni animi.] πῶς εἰσὶν. Hæc ego.] *Clausula.*
ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕΝΟΦΑΝΤΑΕ
καλλιδημίδου.
Callidemida.

Erasmo Roterodamo interprete.

ZENOPHANTES.

ΣΥΝΕ, ὁ Καλλιδημι-
δου, πῶς ἀπίστος;
ἢ ὁ μὲν φη', ὅτι πα-
ρασίτῳ

A T tu Callidemides,
quo pacto interfisti?
Nam ipse quemad-
modum ^a Dinia ^b πα-
ρασίτῳ

ράσιος ἄν Δαυίς, πλείον ἢ ἰ-
 κανὸν ἐμφαθὸν ἀπηνίχην, οἰ-
 δα: παρῆς ἦδ' ἀφ' ἐπινοοῦσι
 μοι Καλ. παρῶν ὃ Ζηνόφω-
 νος, τὸ ἴδιον, παράδοξόν τι
 ἐγένετο. οἰδα ἦδ' ἢ αὐτὸς Πτοί-
 δωρον ἢ γέροντα. Ζη. ἢ ἄτι-
 κνόν, ἢ πλάσιον. ὅτι τὰ πολ-
 λὰ ἔδειξεν σέβοντα; Καλ. ἰκᾶ-
 νον αὐτὸν ἂν ἐθράπηνον, ἐπι-
 στήμιον ὅτι μοι τεθνήσκου-
 σι. ἰκᾶν τὸ θράγμα ἐς μῦθον
 ἐπιγίνετο, ἢ ἢ τὸ τιθω-
 νόν ὃ χέρων ἔξῃ, ἐπιτομόν τι.
 να ὃ δὲ ἐπὶ τὸ ἄλλορον ἔξῃρον.
 πεάμινος ἦδ' φάρμακον,
 ἀνέπεισα ἢ οἰνοχόρον, ἐπὶ δὲ ἄρ-
 τάχιον ὃ Πτοίδορον ὅτι αἰτίση
 πῶν (ὡν δ' ἰπικῶς) ἔσθ' ὃ-
 τήρον ἐμβαλόντα ἐς λυλῖα,
 ἔτοιμον ἔχον αὐτό, ἢ ἐπὶ δὲ
 να αὐτῶν ἢ δὲ τὸ ποίησι, ἐς
 ἀεθῆρον ἐπαμοσάμην ἀφί-
 σαν αὐτόν. Ζη. τί δὲν ἐγένε-
 το, πᾶν γάρ τι παράδοξον
 ἔργον ἴσθας. Καλ. ἰκᾶν τοῖ-
 νον ἀσάμινος ἦκομεν, δύο
 ἦδ' ὃ μαρσίον ὅτι κίλικας
 ἔτοιμος ἔχον, πῶν ἢ τῶ Πτοί-
 δωρον, πῶν ἔχον τὸ φάρ-

venissemus, puer duob. paratis poculis, altero Ptaodoro cui ve-

rastiis quū esse, immodica in-
 gurgitatione praefocatus fue-
 rim, nosti. aderas. n. morienti.

CAL. Aderam Zenophātes.

Porro mihi nouū quiddā atq;
 inopinatum accidit. Nā tibi

quoq; notus est P. aedorus il-
 le senex. ZEN. Orbū illū di-

cis, ac diuīte, apud quē te assi-
 duē versari cōspiciebā. CAL.

Illū semp captabā, colebāq;
 id mihi pollicens fore, vt meo

bono quāprimū moreretur.

Verūm quū ea res in longum

proferreretur, sene videlicet vel
 ultra 6 Tithonios annos viuē

te, cōpendiariā quandā exco-
 gitavi viā, qua ad hereditas

tem peruenirē. Siquidē empto

veneno, pocillatori persuase-
 rā vt simul atq; Ptaedorus po-

tū posceret (bibeat aut pro-
 lixius) praesentius in calicem

inijceret, habere ἔγ in proptu,
 porrecturus illi. Quod si se-

cisset, iure iurādo confirmabā
 me illū manumissurū. ZEN.

Quid igitur accidit? nā mo-
 pinatū quiddā narraturus mi-

hi viaeris. CAL. Vbi iā loti

μακρον, τὴν δ' ἐτίραν ἰμοί, σφαλὲς ἐν οἴδ' ὄπως, ἰμοί ἢ τὸ φάρμακον, Πτοιοδῶρος δὲ τὸ ἀφάρμακτον ἐπίδοκον ἔπα οἱ ἢ ἔπιον, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐπτάθλιον ἐπέμυ, ἰποβολιμῶν ἄντ' ἰένειν κρός. τί τὸ γελᾶς, ὦ Ζηνοφάντη; καὶ μὲν ἐν ἑδῆ γελᾶται ἄνθρωποι ἐπιγελᾶν. Ζη. ἀσῆα γῆ, ὦ Καμιδυμίδη, τί πονθᾶς. ὁ γέρον δὲ τί πῆς ταῦτα; Καμ. πρῶτον μὲν ἐπιγελᾶσθαι πῆς τὸ ἀφνιδίον: ἔτα σιωῆς, οἶμα, τὸ γελυμένον, ἐγὼ καὶ αὐτὸς, οἶά γ' ὁ οἰνοχόσ' ἔργασαι. Ζη. πολλὸν ἀν' ἑδῆ σὶ τὴν ἐπιτομον ἐχέω πρᾶπίδοι. ἦ καὶ γῆ ἄν σοι δῆ τῆς λεωφόρου ἀσφάντιστον, ἢ καὶ ὀλίγη βραδύτερ' ἔην.

nenum erat additū, altero mihi: nescio quomodo errans, mihi venenū, Ptoeodoro porrexit innoxium. Mox ille quidē bibit, at ego protinus humi porrectim stratus sum, suppositiuium videlicet illius loco funus. Quid hoc? Rides Zenophantes? Atqui^d non cōuenit amici malis illudere. ZENO. Rideo profectō, nam eleganter ac lepide tibi hæc res euēnit. Porro senex ille quid interim? CAL. Primum ad casum subitum atq; inexpectatum sanē conturbatus est: deinde simul atque intellexit id quod acciderat, puta pocillatoris errore factum, risit & ipse. ZENO. Rectē sanē. Tamen etsi non oportuit ad compendium illud diuertere, siquidem venisset tibi populari vulgataq; via tutius certiusq; etiamsi paulō serius.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

IN hereditetam, qui alieno funeri inhæbat, & per mortem incerta spe bona alterius captabat, sed delusum mors inopina ante senem, rapuit. Callidemides Ptoeodorum senem veneno è medio tollere tentabat, sed aliter accidit: veneno enim quod alteri parauerat, perijt. Tales milui vocantur.

a DINIAE.] Vide de Dinia in Toxaride. b Parafitus.] Is dicitur qui aliorum mensas sequitur, homo cibo ventrigie deditus, cuius gratia nihil non patitur & facit. c Tithonios annos.] Fabulae tradunt, auroram Tithonum Laomedontis filium, formosum in primis adolescentem amasse, eundemq; rapuisse, unde natus sit Memnon; demum tandem Tithonum, ob nimiam eius senectutem in cicadam mutatum ferunt, adeo ut vsque in proverbium eius nomen deductum sit: ut hic & in Hermetimo, item apud Erasmi nostri legimus. d Non conuenit amici malis illudere.] Sed potius cōdolere, iuxta illud Euripidis in Phœnissis: κενὰ γὰρ Φίλων ἄχρη. Communis omnis est amicorum dolor.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Διγνητὴς: Heredipeta veneno, quod alteri parauerat, perijt.

Annosi cupiens quidam ditescere rebus,
Viue ne possit, dira venena dedit.

Insidians alijs iuuenis perit ipse bibendo:
Auctori citius quare aconita nocent.

At tu Callidemides.] ἐρώτησις, quo pacto inserierit. Nam ipse quemadmodum.] Occupatio de sua morte. Aderam Zenophantes.] διγνητὴς, αἰετοσχη. Orbum illum dicis.] Interrogatio de persona, eiusq; ἐκφρασις. Illum semper.] τὰ πρᾶχθὸς τε ἠθροῦμα λογισμοί. Verum cum eas.] Causa spem infringens. Compendiarium quandam.] Nouum consilium. Siquidem empto veneno.] τὸ πρᾶχθὸς κέρθ. Quod si fecisset.] τὸ αἶπον πειλὸν. Quid igitur accidit.] Interfatio in media narratione. Vbi iam loci venissemus.] τὰ ἐπόμενα. Mihi venenum.] τὸ ἐκβαλὲν ἢ κενὴ βουλὴ, τῷ βελδύσαντι κενίση. Quid hoc rides.] ἀποστροφὴ ἐπιπηνητικὴ. Rideo prefecto.] Defendit illud à iusto. Primum ad casum.] τὰ ἕκτα ἐκβαλὲν. Rectè sanè.] ἐπιπρᾶσις. Tametsi non.] αἰετοσχη.

Siquidem venisset.] langsam

1 reich thut wol.